

Pramen

Časopis gréckokatolíckych bohoslovcov Ročník XII. Číslo 3.

Stretnutie seminaristov
na Velehrade

Mikulášsky večierok

Obliečka

Duchovné cvičenia

A ty, Bethlehem, Efrata
primalý si medzi tisícami Júdu;
z teba mi vyjde ten,
čo má vládnúť v Izraeli
a jeho pôvod je odpradávna,
odo dní večnosti.

(Mich 5, 1)

OBSAH

Bleskovky	2
Predrahé rodiny!	5
Velehrad	7
Prváci	8
Príbeh	17
Konferencia v Poľsku	18
Cirkev - rodina	21
Obliečka	22
Mikuláš	24
Zábavná stránka	26
Dve fotografie (skutočný príbeh)	28

Dňa 17. septembra 2006 sme sa po dvojmesačných prázdninách vrátili do seminára, odhodlaní pod vedením našich predstavených pokračovať v našej ceste za kňazstvom.

Aby sme sa pred touto silnili, nakŕmili sme sa Božím a modlitbou, ktorým sme sa venovali počas duchovných od 18. septembra až do tembra 2006. Našim duchov- času bol bývalý špirituál nášho ktorý teraz pôsobí v kláštore

cestou poslovom mohli cvičení 22. sep- ným vodcom počas tohto seminára o. Jozef Maxim, studitov v Unive.

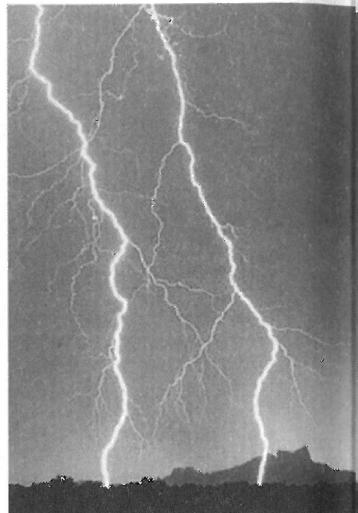
Blesk

Otec Igor Suchý nás na tejto ceste povzbudzoval v októbri, kedy nám počas duchovnej obnovy odhaloval zdroj všetkej sily nášho duchovného života, ktorým je Svätý Duch.

Slávnoštne otvorenie akademického roka na našej Teologickej fakulte sa tentokrát konalo v seminárskej kaplnke. 2. októbra po sv. liturgii, ktorú slávil otec dekan Vojtech Boháč, boli imatrikulo- vaní tohtoroční prváci.

Už tradič- ný futbalový zápas medzi bratmi prvákmi, ktorí boli tentoraz v mužstve spolu s bratmi, ktorí sa vrátili z pastoračného ročníka, a výberom seminára sa konal 24. októbra 2006. Zápas sa už tradične skončil výberu seminára, stavom 10:6.

26. októbra 2006 - sme boli v rámci mesiaca úcty k starším, povzbudiť starých ľudí v Prešovskom domove dôchodcov.

V ten istý deň sme prijali bratov prvákov do seminárneho bratstva. Po prijatí sa konal imatrikulačný večierok

„UCHALÁK“, na ktorom boli po splnení náročných disciplín a úloh úspešne posvätení na Božích bojovníkov.

Bdením pri ostatkoch bl. biskupa Gojdiča sme začali novembrovú duchovnú obnovu, ktorú pre nás pripravil o. protosynkel Marcel Mojzeš. Témou bola tentoraz Najsvätejšia Trojica.

Bratia druháci sa konečne dočkali podriásnikov, ktoré im počas návštevy seminára posvätil vladika Ján Babjak 22. novembra. Druháci z exarchátu si na podriásniky počkali do fatimskej soboty. Prijali ich z rúk vladky Milana Chautura 2. decembra v Michalovciach.

Medzinárodný festival byzantskej hudby, ktorý sa konal v Prešove 25. novembra, obohatil svojím vystúpením aj náš zbor sv. Romana Sladkopevca. Hned' na druhý deň sme zúčastnili ekumenického koncertu v Košiciach.

Kedže sa nám v Košiciach zapáčilo, vybrali sme sa v utorok 28.novembra povzbudzovať košických hokejistov v zápase s Trenčínom.

Cestou z komunálnych volieb sme sa zastavili na Worship festivale v Mestskej športovej hale v Prešove, ktorý bol 3. decembra.

29. október- „fest“ dobre bolo aj na Gospel feste v Prešove.

Stretnutie bohoslovcov Čiech, Moravy a Slovenska, ktoré sa koná každé dva roky, bolo tentokrát od 5.do 8.októbra. Bývali sme vo farnosti Ostrožská Nová Ves. Pred odchodom domov sme slávili sv. liturgiu v cirkevnoslovanskom jazyku vo velehradskej bazilike.

Vzácnu návštěvu sme mali 7. novembra, keď nás navštívili otcovia a bratia zo studitského monastiera v Unive, ktorí si na Slovensku urobili krátky výlet.

O zábavu a dobrú náladu sa aj tohto roku postarali bratia tretiaci, ktorí pripravili mikulášsky večierok, na ktorom sme privítali okrem Mikuláša aj viacerých vzácných hostí, v prvom rade našich vlastodajcov. Bratia tretiaci potešili mikulášskym programom mnoho ľudí v nemocnici, hospici, ústavoch a školách.

Pripravili Milan Diheneščík a Slavo Tarasovič, 4. ročník

PREDRAVHÉ RODINY!

Slávenie Roka rodiny mi ponúka vitanú príležitosť, aby som mohol zaklopať na dvere vášho domu, s túžobným prejavom veľkej lásky vás pozdraviť a pobudnúť s vami.¹

Predloženým listom by som sa chcel obrátiť nie na „abstraktnú“ rodinu, ale *na každú konkrétnu rodinu každej krajiny na zemi*, akejkoľvek zemepisnej dĺžky a šírky, akejkoľvek rozmanitosti a zložitosti jej kultúry a histórie. Láska, ktorou Boh „tak miloval svet“ (*Jn 3,16*), láska, ktorou Kristus „miloval až do krajinosti“ všetkých a každého (*Jn 13,1*), dáva možnosť adresovať toto posolstvo každej rodine, životnej „bunke“ veľkej a všeobecnej ľudskej „rodiny“. Otec, Stvorič vesmíru a vtelené Slovo, Vykupiteľ ľudstva, tvoria prameň tejto všeobecnej otvorenosti voči ľuďom ako bratom a sestrám a pobádajú objať všetkých modlitbou, ktorá sa začína tak sladko znejúcimi slovami: „Otče náš“.²

Boh tvorí mocou svojho slova: „Bud!“ (napr. *Gn 1,3*). Je príznačné, že toto Božie slovo v prípade stvorenia človeka sa ešte dopĺňa týmito ďalšími slovami: „*Učiňme človeka na náš obraz, nám podobný*“ (*Gn 1,26*). Stvorič skôr než stvoril človeka, akoby vstúpil do seba samého, aby hľadal model a inšpiráciu v tajomstve svojho bytia, ktoré sa už tu prejavuje istým spôsobom ako Božské „*MY*“. Z tohto tajomstva cestou stvorenia pochádza ľudská bytosť: „*A stvoril Boh človeka na svoj obraz, na Boží obraz stvoril ho; ako muža a ženu stvoril ich.*“ (*Gn 1,27*)³

Rodina sa vždy považovala za prvé a základné vyjadrenie *spoločenskej povahy* človeka. Vo svojom podstatnom jadre sa tento názor nezmenil ani dnes. V súčasnosti sa však viacej vyzdvihuje to, kol'ko z osobného prínosu v rodine, ktorá tvorí najmenšie a najzákladnejšie ľudské spoločenstvo, pochádza od muža alebo od ženy. Rodina je naozaj spoločenstvom jednotlivých osôb, pre ktoré vlastný spôsob bytia a žitia pospolu je ich osobným spoločenstvom: *communio personarum*. Aj tu, pri absolútnej transcendencii Stvoriča vzhľadom na stvorenie, vystupuje príkladný vzťah k božskému „*MY*“. *Iba osoby sú schopné jestrovať v spoločenstve*. Rodina vzniká z manželského spojenia, ktoré Druhý

vatikánsky koncil kvalifikuje ako „zväzok“, v ktorom muž a žena „vzájomne sa dávajú a prijímajú.“⁴

Manželia a rodiny celého sveta: s vami je Ženich! Predovšetkým toto vám túži povedať pápež v roku, ktorý Spojené národy a Cirkev venujú rodine. „Ved' Boh tak miloval svet, aby nezahynul aby mal več- Boh neposlal svet, aby svet sa skrže neho 3,16-17). „Čo tela je telo, a z Ducha je duch. sa znova narodit.“ sa znova narodit“⁵

že dal svojho jednorodeného Syna, nik, kto v neho verí, ale ný život. Lebo svojho Syna na odsúdil, ale aby svet spasil.“ (Jn sa narodilo z čo sa narodilo (...) Musíte (Jn 3,6-7) Mu- vody a z Ducha“

(Jn 3,5). Práve vy, drahí otcovia a matky, ste *prví svedkovia a správcovia* tohto *nového zrodu* z Ducha Svätého. Vy, ktorí rodíte svoje deti pre pozemskú vlast', nezabúdajte, že *v tom istom čase ich rodíte pre Boha*. Boh si praje ich zrod z Ducha Svätého; chce ich ako adoptívne deti v jednorodenom Synovi, ktorý nám dáva „moc stat' sa Božími deťmi“ (Jn 1,12). Dielo spásy pretrváva vo svete a uskutočňuje sa prostredníctvom Cirkvi. To všetko je dielom Božieho Syna, božského Ženicha, ktorý nám odovzdal Otcovo kráľovstvo a pripomína nám, svojim učeníkom: „Božie kráľovstvo je medzi vami.“ (Lk 17,21)⁵

Spracoval Milan Kmec, 3. ročník

¹ Gratissimam Sane, 1.

² Gratissimam Sane, 4.

³ Gratissimam Sane, 6.

⁴ Gratissimam Sane, 7.

⁵ Gratissimam Sane, 22.

Stretnutie seminaristov z Čiech, Moravy a Slovenska na Velehrade

Už po dvanásťkrát sa konalo stretnutie seminaristov z Čiech, Moravy a Slovenska na Velehrade. Toto podujatie sa uskutočňuje raz za dva roky. Velehrad navštívili aj gréckokatolícki bohoslovci z Prešova, ako jediní zástupcovia východného obradu, spolu so svojimi predstavenými: s o. rektorm Vasilom Kormaníkom, prefektom o. Jozefom Gačom a špirituálom o. Jánom Karasom. Stretnutie sa uskutočnilo v sobotu 7. októbra 2006.

Naša cesta sa však začala už v piatok, keď sme v podvečer pricestovali do farnosti, v ktorej sme boli ubytovaní – Ostrožská Nová Ves. Po adorácii, ktorú sme mali po večernej sv. omši sme odišli do rodín, ktoré sa postarali o ubytovanie a stravu počas stretnutia.

V sobotu sme boli účastní, už na Velehrade, na úvodnom predstavovaní zúčastnených seminárov, po ktorom nasledovala slávnostná sv. omša, ktorej predsedal biskup Kajnek z Hradca Králové. Poobedňajší program sme strávili v skupin-

kách s inými seminaristami, počas ktorého sme mali možnosť spoznať život aj v iných seminároch. Tento požehnaný čas sme zakončili predstavovaním seminárov cez scénky a spoločnou modlitbou. Večer sme sa presunuli do Ostrožskej Novej Vsi, kde sme sa pomodlili s veriacimi farnosti moleben k blahoslavenému biskupovi P. P. Gojdičovi, OSBM.

V nedeľu sme mali možnosť sláviť spolu s tunajšími farníkmi cirkevnoslovanskú svätú liturgiu v chráme a v poobedňajších hodinách svätú liturgiu v bazilike na Velehrade. Tieto liturgie boli sprevádzané zborovým spevom seminaristov.

Ďakujeme dobrotivému Bohu za tento požehnaný čas plný milostí. Veríme, že toto stretnutie obohatilo nielen nás, ale aj farnosť, ktorá nás prijala s láskou a s veľkým záujmom o východný obrad. Za všetku organizáciu vďaka patrí aj miestnemu kňazovi P.P.Krajčovičovi.

Spracoval Peter Kačur, 3. ročník

Nás ešte nepoznáte ...

Meno: *Michal Galmus*

Farnosť: Humenné - mesto

Študujem za: Prešovskú eparchiu

1. Prečo práve seminár?

To je jednoduché. Mám úžasné zážitky s Bohom. V istých momentoch som pocítil povolenie do kňazstva (ešte stále pocitujem). Priznávam, že to nebolo jednoduché. Po úpornom vnútornom boji som povedal Bohu áno. A tak som tu.

2. Ako vnímaš hriech už ako bohoslovec?

Hriech vnímam ako konflikt. Je to prehrešenie sa človeka proti Božiemu zákonu (taktiež proti svedomiu, ktoré je prirodzeným Božím zákonom v nás).

3. Čoho si sa musel vzdať? Neľutuješ to?

Nie je toho málo: skauting, cyklistika, turistika ... Sú to činnosti, ktoré som mal najradšej vo svojom živote a venoval som im všetok voľný čas. Určite mi to veľmi chýba, ale obetoval som to Bohu a určite to neľutujem.

4. Môj odkaz pre všetkých.

Mňa osobne veľmi oslovuje heslo bl. biskupa mučeníka P. P. Gojdiča OSBM: „Boh je láska, milujme ho.“ A to by som chcel odkázať skutočne všetkým.

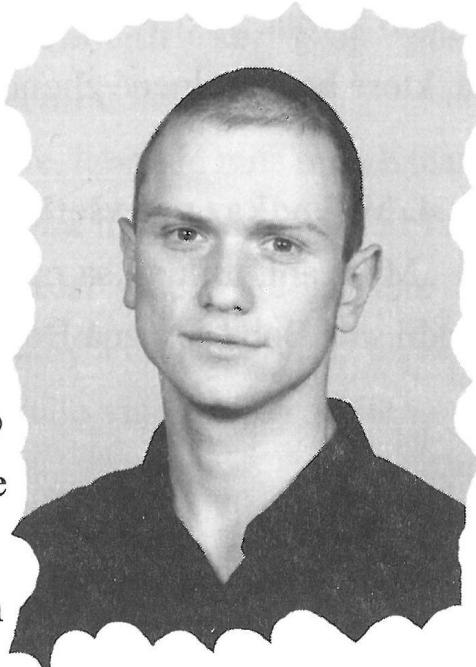
Meno: Mikuláš Jančuš

Farnosť: Malcov

Študujem za: Prešovská eparchia

1. Mal si veľa možností. Prečo si sa rozhodol pre seminár?

Je to pravda. Možnosti bolo veľa. Ale ak po niečom veľmi túžiš a ešte, ak vieš, že to, čo je pre teba tak dôležité, je aj to správne a osožné, nie je nad čím dlho premýšľať. Jednoducho som si vybral to, čo som cítil vo svojom srdci a čomu verím a dôverujem. Nášmu Pánovi a Cirkvi. Myslím, že nič viac a nič lepšie som si vybrať nemohol.

2. Zmenil sa tvoj postoj k modlitbe odkedy si tu?

Zaiste áno. Tu v seminári je na modlitbu ako na rozhovor s Bohom kladený veľký dôraz. Všetko naše konanie a čas je sústredené na Pána. A tak sa modlitba podvedome a nenútene stala naším sprievodcom počas celého dňa. Už počas pobytu v seminári som dostal otázku: „Zúčastňuješ sa na modlitbách, alebo sa modlíš?“ Vtedy som si hlbšie uvedomil rozdielnosť modlitby a jej prežívania. Aj v tomto smere ma seminár formuje správnym smerom.

3. Čo ti dali tvoje prvé duchovné cvičenia v seminári pre tvoj život?

Boli to moje prvé duchovné cvičenia po dlhšom čase. Avšak nie len preto som ich prežíval veľmi intenzívne. Slová o. Maxima mi vchádzali hlboko do srdca a stali sa pre mňa silným duchovným zážitkom, ktorý chcem pretaviť do môjho semi-

nárneho života. Taktiež to bola výborná príležitosť na uspokojenie mysele a duša, ktoré boli naplnené zhonom sveta.

4. Môj odkaz pre všetkých?

„Milovaní, milujte sa navzájom, lebo láska je z Boha a každý kto miluje, narodil sa z Boha a pozná Boha.“ (1 Jn 7)

Meno: *Tomáš Leško*

Farnosť: Prešov - Sekčov

Študujem za: Prešovskú eparchiu

1. Prečo si sa rozhadol pre seminár?

Toto rozhodnutie nebolo ľahké. Ale to asi u každého. Dozrievalo vo mne dosť dlho. Asi od 8. ročníka na základnej škole som sa za to začal modliť. A v 3. ročníku na gymnáziu padlo moje definitívne rozhodnutie.

A dôvod? Ani sám poriadne neviem. Viem len to, že to je cesta, na ktorú ma pozýva Pán a ja som jeho pozvanie prijal.

2. Ako vnímaš liturgiu v seminári?

Som veľmi rád, že máme liturgiu každý deň, a tak už hned ráno môžem chváliť Pána a byť účastný na Eucharistii. To ako ju vnímam, ak vnímam (o 6:15 je skoré ráno), spočíva v jednej veci. Doma nie vždy sme boli na liturgii celá rodina. No tu v seminári slávime spolu liturgiu ako jedna rodina. A o to je to pre mňa mocnejšie, že ju slávime každý deň. Spolu ako rodina prijímame Božie slovo a eucharistického Krista. Tu sa krajšie spieva.

3. Zmenil sa tvoj postoj k hriechu odkedy si tu?

Nie, lebo pre mňa hriech ostáva to, čo ma ničí a oddalaňuje od Pána.

Akurát si viac uvedomujem, aký som slabý a hriešny. A tiež to, že zlý útočí stále viac a zákernejšie.

4. Môj odkaz pre všetkých?

Nepočúvajte to, čo vám hovorí svet, ale to, čo vám hovorí Boh.

Meno: Tomáš Metýl

Farnosť: Humenné – Pod Sokolejom

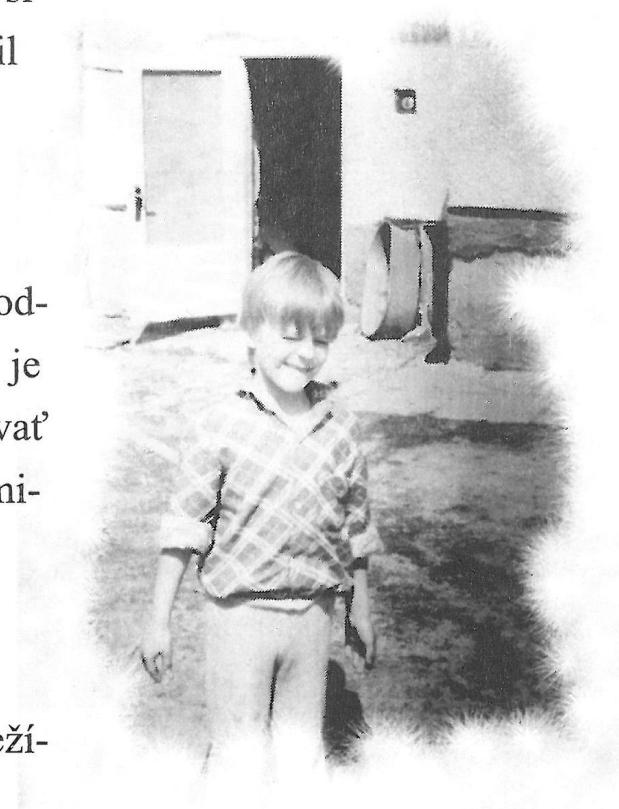
Študujem za: Prešovská eparchia

1. Čo ťa priviedlo do seminára?

Nikto iný ako samotný Boh. Boh si povoláva do svojej vinice a ja som pocítil presne takéto povolenie. (Jn 21, 15 – 18)

2. Čo pre teba znamená modlitba?

Poučka z tretieho ročníka hovorí: „Modlitba je rozhovor s Bohom.“ No pre mňa je modlitba viac ako len rozhovor. Rozprávať sa môžete dnes na ulici s hocikým (tak minútu - dve), ale pre mňa je každodená modlitba ako stretnutie s najlepším priateľom po rokoch. Chcem mu všetko povedať a podeliť sa s ním, čo všetko prežívam.

3. Kto je tvojim kňazským vzorom a prečo?

Jednoznačne môj principál o. Anton Uhrín. Je to veľmi dobrý človek, ktorý má v sebe Božieho Ducha. Veľmi si na ňom cením jeho obetavosť pre rodinu, farnosť a mládež. A je veľmi láskavý, dobrý Kristov kňaz.

4. Môj odkaz pre všetkých?

Každá hviezda dáva toľko svetla a v každej noci svieti toľko hviezd, že aj keď sa celkom zotmie, vždy nájdeme nejakú cestu. A pre tých, ktorí už nič nevidiam, sa môžeme stať cestou my. Všetci prosíme o modlitbu.

Meno: *Martin Miňo*

Farnosť: Sečovce

Študujem za: Košický apoštolský exarchát

1. Čo bolo zlomom v tvojom živote, že si vstúpil do seminára?

Uvedomil som si, že Ježiš je tá pravá istota v mojom živote, najlepší priateľ, Pán môj a Boh môj. A ako píše prorok Jeremiáš: „Pane, zvádzal si ma, nuž dal som sa zviest.“ Preto som sa rozhodol, že môj život vložím do rúk nášho Pána.

2. Zmenil sa tvoj postoj k modlitbe odkedy si v seminári?

Páči sa mi, ako sa dopĺňa osobná + liturgická modlitba. Moja modlitba sa v seminári zmenila na kvantitatívnu, ale čo ma teší viac, aj kvalitatívnu. Veľa mi dali najmä ranné rozjímania, kedy som si uvedomil, že On musí rást' a mňa ubúdať'. A Modlím sa, aby som sa vedel modliť za druhých.

3. Ako vnímaš pobyt v seminári?

Tu v seminári si hlbšie uvedomujem Božiu prítomnosť, snažím sa zabúdať na to, čo je za mnou a bežím za tým, čo je predo mnou s očami upretými na Krista. A ako píše sv. Pavol: „Všetko pokladám za stratu pre poznanie Ježiša.“ Preto sa snažím najviac sv. Ducha, aby som Ho mohol, čo najviac rozdávať. Viem, že nato, aby som bol dobrým kňazom je málo aj celý život. Že cesta, ktorú som si vybral je ťažká a trnístá, ale už viem, že táto cesta vedie k spáse. Preto prosím Boha, aby mi dal silu vydržať.

4. Môj odkaz pre všetkých?

Kristus je medzi nami.

Meno: *Juraj Moščák*

Farnosť: Humené - Dubník

Študujem za: Košický apoštolský exarchát

1. Rozhodol si sa pre seminár. Prečo?

Najmä preto, lebo sa vo mne zrodila túžba stať sa kňazom. Povolanie sa u mňa rodilo od detstva a Pán, ktorý ma vodil svojimi nevyspytateľnými cestičkami, mi akosi naznačil, že to je tá správna cesta, ako Ho nájst' a lepšie spoznať a zároveň Ho pomôcť hľadať aj iným ľuďom, aby dospeli k záveru, že Ježiš je tá pravá cesta, pravda a život.

2. Akú úlohu hrá v tvojom živote Sväté písmo?

Sväté písmo je pre mňa v prvom rade pokladnicou Božej múdrosti. Je jeden zo základných pilierov môjho života s Kristom. Je pre mňa nekonečnou inšpiráciou. Ponúka mi pomoc pri riešení všetkých mojich problémov a je tou najlepšou zbraňou proti pokušeniu.

3. Kto je tvojím kňazským vzorom a čím ňa oslovil?

Od každého kňaza sa snažím vziať si niečo dobré pre svoj život a službu. Spomedzi kňazov ma najviac oslovila služba pápeža Jána Pavla II., pretože slová, ktoré hlásal, aj skutočne žil. Celý jeho život odzrkadľoval jeho odovzdanosť a túžbu po Bohu.

4. Môj odkaz pre všetkých?

„Oblečte si hlboké milosrdenstvo, láskovosť, pokoru, miernosť a trpezlosť. O nič nebudťte ustarostení, ale vo všetkom modlitbou, prosbou a so vzdávaním vďaka prednášajte svoje žiadosti Bohu.“

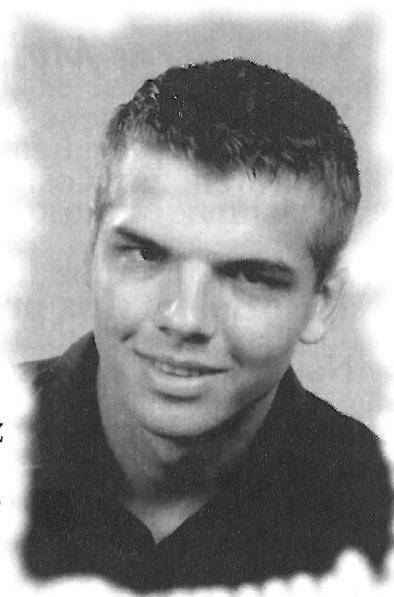
Meno: Dávid Palaščák

Farnosť: Prešov - mesto

Študujem za: Prešovská eparchia

1. Čo ňa priviedlo do seminára?

Verím, že to bol Boh, ktorý ma sem pozval cez mnohé životné situácie a ja som mu odpovedal „áno“. Veľmi rád by som bol z Božej milosti kňazom Ježiša Krista, slúžil mu a obetoval sa v tomto povolani,

resp. poslaní, a v ňom slúžil celej Cirkvi. Stále v tomto povolaní chcem slúžiť a obetovať sa. Pretože tu najviac prežívam prítomnosť Boha vo svojom živote a v ňom aj ochotu meniť sa v láske k ľuďom a Bohu. Pre mňa je oslovujúci citát „hlas volajúceho na púšť“, ktorý sa pre mňa stal heslom do formácie a života.

2. Zmenil sa tvoj postoj k modlitbe odkedy si tu?

Určite áno. Uvedomil lím a aká je modlitba vyslovovať slová modnáš, alebo spievať liže Ten, Komu sú adje najvyšší Boh, ktorý len v nej, pripravený a vstúpiť do života. Už ním v kaplnke a nič nejeho prítomnosť a môct' a pritom cítiť pohladenosúdenie.

som si, ako málo sa modúžasná. Aké krásne je litby, ako napr. Otče turgiu, a pritom vediet, resované tieto slová je v tejto chvíli, ale nie počúvať moju modlitbu veľa je byť len tak pred vravieť, len si uvedomiť vyslovit' Abba - otecko, nie, milosrdenstvo a ne-

3. Čo ti tu najviac chýba?

Chýba mi to, že teraz už budem mať menej času byť s rodinou a blízkymi príbuznými, ktorí nebývajú v Prešove.

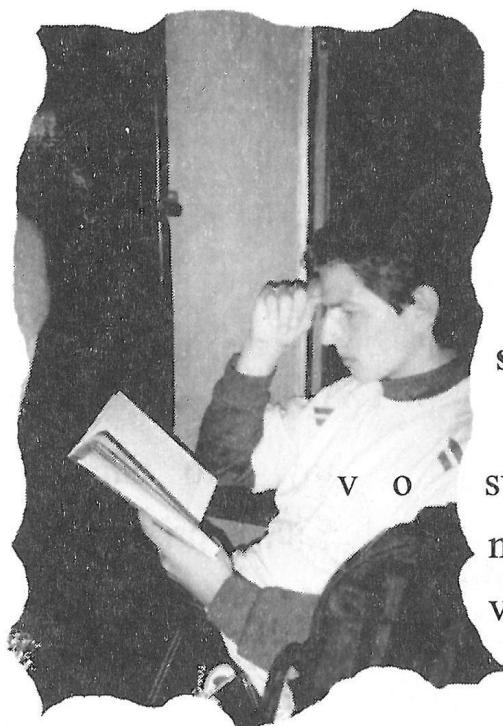
4. Môj odkaz pre všetkých.

Mňa do života najviac oslovil Svätý otec Benedikt XVI. výrokom: „Mladí, nebojte sa otvoriť dvere Kristovi. On vám nič nevezme a dá vám všetko“. A tiež čas strávený v modlitbe nie je nikdy zbytočný. To by bol môj odkaz pre všetkých. Nebojte sa tráviť čas s Ježišom a otvoriť mu dvere svojho srdca, ako som sa mohol presvedčiť. On vám skutočne nič nevezme, ale dá vám všetko.

Meno: *Tomáš Varga*

Farnosť: Zemplínske Hradište

Študujem za: Košický apoštolský
exarchát

1. Prečo si sa rozhodol vstúpiť práve do seminára?

„Pod' za mnou!“ Tieto slová často počujem svojich modlitbách. No tieto slová nemusia znamenať práve kňazskú službu. A práve formácia v seminári je čas, kedy Ježiš cez množstvo situácií, spolubratov a predstavených mi dáva spoznať svoju vôľu. Či ma naozaj volá ku kňazstvu, alebo má pre mňa pripravenú inú cestu spásy. Lebo sám Ježiš hovorí: „Mnoho je povolaných, ale málo vyvolených.“ (Mt 22,14). Ale ak ma Boh naozaj pozýva ku kňazstvu, tak tiež je to čas, kedy sa naučím slúžiť a nie panovať, čas kedy objavím sám seba a v Bohu spoznám svojho najlepšieho priateľa.

2. Čo ti dáva formácia v kňazskom seminári?

„I keby som mal ísť tmavou dolinou, nebudem sa báť zlého, lebo ty si so mnou. Tvoj prút a tvoja palica tie sú mi útechou.“ (Ž 23, 4) A práve toto mi dal seminár. Dal mi spoznať najtemnejšie doliny môjho vnútra. No a v tých dolinách som objavil Ježiša. Keď som už nevládal, On sám prišiel a zodvihol ma. A tu som pocítil skutočnú Božiu lásku a milosrdenstvo. Pocítil som, že Ježiš ma miluje takého, aký som, lebo som jeho milovaným synom. Seminár mi ponúkol možnosť a čas zahŕňať sa do seba a prehodnotiť môj vzťah k Bohu.

3. Kto t'a najviac oslovil z predstavených a čím?

Ťažko je odpovedať na otázku „ktorý z predstavených ma najviac oslovil?“, lebo každý z predstavených sa nám snaží odovzdať niečo zo seba. Snaží sa podľa svojich možností, čo najviac pripraviť bohoslovcov na budúcu službu kňaza.

4. Môj odkaz pre všetkých.

Ježiš nás neustále hľadá a je len na nás, či sa mu dáme nájst'. Ak mu otvoríme dvere svojho srdca a necháme Ho kraľovať nad našim životom, pocítíme zázrak. Pocítíme to, čo nám svet nemôže ponúknut'. Skutočnú radosť a pokoj, ktorý bude meniť nielen nás, ale aj našich blížnych.

Vlož sa do jeho rúk...

Raz bola veľmi krásna, nádherná záhrada. V tej záhrade rástol bambus vznešeného vzhľadu. Bol najkrajší, bol krajší než všetky stromy v záhrade. A pán tej záhrady miloval tento bambus viac než všetky ostatné rastliny. Ten bambus dobre vedel, že pán ho miluje. A tešil sa z toho. Jedného dňa sa pán veľmi zamyslený priblížil k svojmu milovanému stromu. A bambus vo veľkej úcte sklonil pred ním svoju hlavu. Pán povedal: „Drahý bambus, ja t'a potrebujem.“ A bambus pochopil, že prišiel deň všetkých jeho dní, že prišiel deň, pre ktorý bol zrodený. S veľkou radosťou odpovedal: „O pane, som pripravený. Urob so mnou čo ty chceš.“ „Bambus, aby som t'a mohol použiť, musím t'a bohužiaľ stlať.“ Bambus sa naľakal, veľmi sa zl'akol. „Zrezať ma, pane? Mňa? Ktorý som najkrajší z celej tvojej záhrady? Nie, prosím t'a, nie. Chcem, aby si ma požil, pane, pre svoju slávu, len ma prosím nezrež.“ „Môj drahý bambus, ak t'a nebudem môcť zrezať, tak t'a nebudem môcť použiť.“ Pomaly, veľmi pomaly bambus sklonil ešte viac svoju nádhernú hlavu, potom si povzdyhol: „Pane, ak si ma nemôžeš použiť bez toho aby si ma zrezal, rob, čo ty chceš, zrež ma.“ „Môj drahý“, povedal znova pán, „nielenže t'a musím zrezať, ale musím z teba otrhať všetko lístie a orezať všetky výhonky.“ „O pane, toto mi

už nerob. Nechaj mi aspoň lístie a výhonky.“ Pán odpovedal: „Ak t'a nemôžem orezať, tak t'a nebudem môcť použiť.“ V tej hodine sa skrylo aj slnko. A vtáci, celí naľakaní, uleteli preč. Bambus sa celý roztriasol a odpovedal hlasom ktorý bolo sotva počuť: „Pane, orež ma.“ „Môj drahý bambus, ja musím ešte pokračovať. Musím t'a rozrezat' na poly a vybrať z teba srdce.“ Bambus nebol schopný hovorit'. Sklonil sa až k zemi. Pán tej záhrady bambus zrezal, otrhal všetko lístie, rozštiepil ho na dva kusy a vybral mu srdce. Potom priniesol ten bambus k prameni vody, ktorý bol blízko pol'a, ktoré potreboval zavlažiť, jedným koncom jeho kmeňa ho pripojil k prameni vody. Druhý koniec namieril na vysušené pole. Tak sa bambus stal skutočne veľkým požehnaním. V celej svojej chudobe a pokore. Kým bol ešte veľkým, nádherným a cenným, pil vodu a rástol sám pre seba. Miloval svoju vlastnú krásu. Ale neskôr, v tom svojom stave chudoby a zničenia, stal sa kanálom, ktorý pán používal, aby oplodnil svoje kráľovstvo.

A toto môže byť aj tvoj príbeh. Ak chces byť naozaj používaný Ježišom, musíš všetko vložiť do Jeho rúk. Nie je to ľahké, pretože Pán ti nepovie, čo má úmysle s tebou urobiť. Odovzdať sa, to znamená nechať Ho s tebou konat' Jeho vlastnú vôľu. Pre ten krásny bambus to znamenalo, že ho Ježiš akoby zničil. Ale v skutočnosti ho pripravoval, aby si ho použi mocnejšie. A zapamätaj si toto: Pán záhrady žiadal vždy o povolenie pred tým, než s ním niečo urobil. Pán nikdy nekoná v tvojom živote násilne. Pracuje v tebe len vtedy ak ty povieš: „Áno“.

Spracoval Slavomír Tarasovič, 4. ročník

22. Ogólnopolskie Forum Młodych Wrocław 22. 11. - 25. 11. 2006

Poľsko - veľká a krásna krajina so starobylou historiou. Je všeobecne známe, ako museli Poliaci bojovať za svoju samostatnosť. V tomto boji priniesli úžasné obety, ale tie by za nič nestá-

li, keby nemali takú silnú vieri. Vieru v nášho Pána Ježiša Krista. Myslím, že práve táto viera charakterizuje Poliakov ako národ.

Vždy som obdivoval toto Poľsko a vždy sa mi páčila poľština. Ked' som

teda dostal ponuku od brata šiestaka Pavla navštíviť Poľsko, neváhal som.

Naším cieľom bolo mesto Wrocław a konkréte kňazský seminár, kde nás ubytovali. Dôvodom našej cesty však nebolo prejsť všetky kníhkupectvá ☺, ale 22. Celopoľské fórum mladých, ktoré sa v tomto roku konalo na tému: SLOVO – DVOJSEČNÝ MEČ.

V deň nášho príchodu sa program fóra začína večerným koncertom skupiny *Christophorus*, ktorý je zložený najmä z vroclavských bohoslovcov. Po koncierte sme sa zišli vo Vroclavskej katedrále na doprevádzanom rozjímaní o *slove*. Pre utvorenie obrazu o účasti musíme podotknúť, že volné miesto na sedenie sa dalo „chytit“ len včasným príchodom.

Samotné otvorenie fóra sa uskutočnilo ráno na sv. omši v katedrále. Nosná časť programu sa odohrávala formou prednášok, ktoré prednášali odborníci. V aule sme sa zišli takmer výlučne mladí ľudia (bohoslovci, laici a mládež z mesta) a snažili sme sa vniknúť do tajomstva *slova*. Prvý deň sa niesol v hesle: „*Vychádzame na povrch*“.

Clovek dostáva dar reči vtedy, keď dostáva úlohu pomenovať všetky zvieratá. Tento dar má teda od počiatku svoje výsostné postavenie. Postupne sme sa dozvedeli, ako slová vyjadrujú každého človeka. Vyjadrujú jeho osobnosť, jeho inteligenciu, výchovu... Slovo, a teda dar reči, je pre nás neoceniteľný, pretože vdaka nemu

môžeme druhých učiniť účastníkmi nášho vnútorného sveta a v neposlednom rade nás slovo modlitby spája s Bohom. (ks. dr Janusz Czarny)

Božie slovo sa domáha odpovede. Odpoved'ou na Božie slovo je stvorenstvo. Odpoved'ou som ja a ty, ale aj to, že sme prijali svoje povolanie. Človek musí odpovedať na Božiu výzvu (Božie slovo) a dat' odpoved'; tak ako dala odpoved' aj Presvätá Bohorodička: „*Hľa služobnica Pána, nech sa mi stane podľa tvojho slova.*“ (Lk 1,38) Odpoved'ou človeka na slovo musí byť odpoved' jeho celého, nielen jeho intelektu a jeho úst. Musí to byť odpoved' žitá. Tejto odpovede sa nemusíme báť, pretože Božie slovo má moc dať človeku potrebnú silu pre jeho vyplnenie. My kresťania máme povinnosť ohlasovať evanjelium, avšak na to, aby sme vedeli dobre hovoriť, musíme vedieť dobre mlčať. (o. Dr Tomasz Kwiecień OP)

Program pokračoval rozdelením do 4. skupín a teda aj 4. tém, pričom si každý vybral podľa svojho záujmu. Tento prvý deň zakončil gospelový koncert skupiny *Deus Meus*.

V piatok sme deň začali opäť sv. omšou, tentokrát však v seminárnej kaplnke. Nasledujúci program, teda prednášky, pokračoval v aule s názvom: „*Hľadáme nádej*“.

Slovo Boha má moc stvoriť. Z knihy Genezis vieme, že „Boh povedal“ a tak, ako povedal, sa aj stalo. Jeho slovo teda robí to, čo označuje.

Môžeme povedať, že Boh stvoril svet skrze *slovo*. Čo to však znamená? Boh sa nám v dejinách ľudstva prihováral rôznymi spôsobmi. V poslednom čase sa nám prihovára v osobe Jeho Syna Ježiša Krista – *SLOVO*. (ks. Prof. Dr hab. Waldemar Chrostowski)

Poobede prebehla diskusia na tému: „*Slovom niesť pokoj, či siat' vojnu, blahoslaviť alebo preklínať*“. Ako zaujímavosť môžem uviesť, že medzi diskutujúcimi bol aj osobný priateľ, v blahej pamäti, pápeža Jána Pavla II., ks. Mieczysław Maliński. Večer sme sa zúčastnili na divadelnom predstavení. Išlo o moderné spracovanie problematiky kresťanstva, kde herci dávali dôraz práve na spôsob vyjadrenia a podfarbenia slov.

Posledný deň s názvom „*Stretnúť skutočnosť*“ sa opäť začal v seminárnej kaplnke a ďalej pokračoval prednáškami.

Žijeme v informačnom veku. Neznamená to však, že ľudia majú k sebe bližšie. „*Ani telefón, ani internet ľudí nezbližuje, ale dáva len pocit zblížovania.*“ Smutné je, že dnes, keď je

komunikácia na takej vysokej úrovni, je zároveň v kríze. Stáva sa čoraz viac apersonálnou. Osobitne to platí pre médiá, kde o tom, čo sa bude vysielať, rozhoduje nejaký šéfredaktor. (ks. Dr hab Waldemar Irek)

Slovo je meč dvojsečný. Slovo môže byť dobré alebo zlé, chváliace alebo karhajúce, žehnajúce ale aj preklínajúce...

Slovo Boha je ostrejšie ako meč, prenikajúce človeka skrz. Kto je z Boha, Božie slovo počúva a kto počúva Božie slovo a uskutočňuje ho, má život večný.

To je len krátky prierez myšlienkami, ktoré odzneli, a ktoré som stačil zachytit’.

Z Poľska som si priniesol veľa. Veľa som načerpal z prednášok, z rozhovorov s bohoslovčami, z Poliakov... Verím, že som tento čas využil čo najplnohodnotnejšie. Aj touto cestou by som sa chcel podľakovať svojim predstaveným, že nám túto cestu umožnili a Paľovi za to, že sa o mňa tak dobre staral.

Michal Galmus, 1. ročník

„Lebo živé je Božie slovo, účinné a ostrejšie ako každý dvojsečný meč, preniká až po oddelenie duše od ducha a kľbov od špiku a rozsudzuje myšlienky a úmysly srdca.“

Hebr 4, 12

CIRKEV, rodina, z ktorej pochádzam

Iste ste sa už aj vy streli s výrokom: „Prečo som sa práve ja nemohol narodiť nejakému ropnému magnátovi? Nemusel by som teraz rozmýšľať, či si to, či ono môžem momentálne dovoliť, alebo mám šetriť d'alej. To nie je fér.“

Naša cirkev, práve tak ako naša rodina, je tým základným priestorom a spôsobom pre nás rast, ktorý sme si sami nemohli vybrať. Prečo milostivý Boh tak surovo zasahuje do našej slobody, že nám vyberá životný rámec, ktorý nám tak často nevyhovuje? Prečo som si na začiatku života nemohol rovnako ako televízny program vybrať aj „rodinu“, do ktorej sa narodím?

Predstavte si maličkú fialku uprostred tma-

vého smrekového lesa, ktorá by sa rozhodla, že rást' na slnkom prežiarnej lúke by nebolo nič pre ňu. Vyzeralo by to sice originálne, ale chudák fialka. Dlho by si asi nepožila a o jej vôni ani nehovorí. A jedno viem naisto. Fialka by to už určite nebola.

Zo svedectva Božieho syna - nášho brata – Pána Ježiša, vieme, že náš nebeský Otec nás natol'ko miluje, že by nám nikdy nedal hada, ak potrebujeme rybu (porov. Lk 11,11n). Ba On, hoci nám často nedáva veci, ktoré chceme, nikdy nám neodmietne vec, ktorú skutočne potrebujeme na náš rozvoj. „*Ked' teda Boh takto oblieka poľnú bylinu, [...] Jo čo skôr vás, vy maloverní?!“* (Mt 6, 30)

No nie je to úžasné?! Ved' Boh počas celých dejín spásy nikdy nešiel proti človeku, ale stále mu nadbiehal a staral sa oňho. To vyvrcholilo jeho vtelením, kedy zobral na seba všetky naše „choroby a našimi bôlmi sa on obťažil“, ba nechal sa i prebodnúť a strýznit' za naše hriechy a neprávosti. (porov. Iz 53, 2n)

Drahý Pane, pre tie to skutočnosti mi nikdy nedovol' reptať na akýkol'vek dar tvojej lásky. Dovol' mi milovať moju cirkev tak ako ju miluješ Ty sám. Ved' je mojím telom, cez ktoré sa môžem zjednocovať s Tebou samotným.

Je mojou rodinou, živnou pôdou, z ktorej jedinej môžem vyrásť do plnosti krásy, ku ktorej si ma povolal.

Adam Mackovjak, 3. ročník

Ako Boží vývolenci oblečte si ...

Už od začiatku 2. ročníka sme sa tešili na tú chvíľu. Na akú? Na radostnú chvíľu, kedy nám náš vladyska Ján Babjak posväti podriásniky a my budeme oblečení v nové rúcho.

Ale kedy ten deň príde? Kedy nastane pre nás ten dlho očakávaný okamžik? Nikto z nás to nevedel. V jedno popoludnie na stolíku v seminárskej čítárni ležal Obežník, kde sme sa dozvedeli, kedy sa to všetko udeje.

Deň pred našou obliečkou sme v našej Cirkvi slávili sviatok Uvedenia Bohorodičky do chrámu. Presvätá Bohorodička vstúpila do chrámu, aby tu prebývala so svojím Bohom, aby mu slúžila modlitbou, pôstom a obetou. Túžila byť oblečená v nové rúcho, túžila celý svoj život zasvätiť Bohu. Našu obliečku sme vnímali ako „poprazdenstvo“ práve toho sviatku - Vvedenia Bohorodicy vo Chram.

Siesti druháci a dva tretiaci sme sa v stredu 22.11. 2006 obliekli do novoposvätných podriásnikov v našej seminárskej kaplnke. Vtedy keď sme sa do nich obliekali sme mohli zažívať, že „Pán je s nami“ a chce nám pomáhať a ochraňovať nás.

Hned po posviacke podriásnikov vladyska Ján slávil archijerejskú svätú liturgiu, na ktorej sa v homílii obrátil na nás, novooblečených bratov. O. biskup nám prízvukoval, aby sme smelo kráčali za Kristom v našom bohosloveckom, a potom v knazskom živote. Tiež nás vyzýval, aby sme sa viac a viac stotožňovali so službou a obetou knaza a učili sa Božej vôle.

„Zanechajte svoje plány a dajte sa prehovoriť na Božie, lebo len tak budete naozaj šťastní.“ Povzbudzoval nás k modlitbe o milosť rozlišovania, čo od nás chce Boh a čo je len náš plán pre náš život. Po sv. liturgii sme sa kyticou kvetov podkovali vladyskovi Jánovi za milosť ktorú nám sprostredkoval.

Tento odev, do ktorého sme boli oblečení je viditeľným znakom toho, že patríme Kristovi. Je pre nás povzbudením a posilnením na ceste k povolaniu knaza. Boh nám dal viditeľnú ochranu duše i tela skrže milosť posvätenia tohto podriásnika.

Naši starší bratia s nami tiež zdieľali veľkú radosť z tohto daru. Mohli sme prijímať blahoželania za tú Božiu milosť, ktorú sme zakúsili a prijali. Jeden z nich nám poprial: „Nech tento podriásnik nezakrýva vaše úprimné srdcia, ale nech ich ešte viac práve teraz povznášate k Bohu.“ A tiež nám pripomenuli, že čierna farba podriásnika nie je farbou smútku, ale toho, ako povedal svätá apoštol Pavol: „Už nežijem ja, ale vo mne žije Kristus.“ Bratia Matúš a Martin – magistri nášho ročníka nám darovali obrázky s ikonou Bohorodičky a citátom: „Ako Boží vyvolenci, svätí a milovaní, oblečte si hlboké milosrdenstvo, láskavosť, pokoru, miernosť a trpežlivosť“ (Kol 3,12). Ďakujeme Bohu za jeho lásku, ktorú môžeme zažívať každý deň. Chválime ho za milosť, že môžeme patriť do tejto, tak jedinečnej rodiny bohoslovcov.

Martin Krišš, 2. ročník

... aby ste mohli čeliť úkladom diabla.

Dňa 2. decembra 2006 sa v Michalovciach konala fatimská sobota. Táto však bola pre nás druhákov košického exarchátu výnimočnou. Pred sv. liturgiou nám Vladyka Milan posvätil podriásniky, ktoré sme si obliekli ako symbol služby. Na jej konci sme vladykovi v krátkosti vyjadrili svoju vďačnosť. On nám ako slová povzbudenia povedal, že tento odev je vyjadrením výnimočnosti. V dnešnom svete majú ľudia radi extravaganciu. Aj tieto podriásniky sú v očiach dnešného človeka tak trochu extravaganciou. No pre nás to nemá tak byť. Má to znamenať službu cirkvi a byť vyjadrením odhodlania ísť ďalej za Kristom. ... Sme vďační Bohu zato, že môžeme tieto podriásniky nosiť. Veríme, že s Božou pomocou a pod ochranou Márie, našej nebeskej matky, budeme vždy ochotní slúžiť a snažiť sa žiť nie na vlastnú slávu, ale slávu nášho Otca. Preto vás drahí čitatelia prosíme o modlitbu za nás, no i všetkých bohoslovcov a kňazov, aby boli horliví vo svojej službe a plnili tak Boží plán spásy.

Stanislav a Jaroslav, 2. ročník

A BOH PREŤAL TICHO SVOJOU LÁSKOU

Počul si už spievať lásku? Nie? Tak ja Ti niečo o tejto piesni rozpoviem. Boh začal spievať a človek počúval. No bahno mu zapchalo uši. Preto sa Boh rozhodol spievať ešte jemnejšie. A ľudia cez Božieho Syna začuli lásku! Ba niektorí si začali túto pieseň aj pospevovať. 6. decembra oslavujeme muža, ktorého hlas zaznel celému svetu. A zaznel tak krásne, že svet sa rozhodol túto pieseň si každý rok pripomínať. A v oknách sa objavili čižmy, obchodom sa zvýšil odbyt a deťom pribudol úsmev na tvári i dôvod viac milovať rodičov. A tóny spevu sv. Mikuláša zazneli aj v seminárskych ušiach.

Večer predsviatku tohto veľkého svätca sme sa spolu s vladymkom Jánom

a vladymkom Milanom a otcami z kúrie zjednotili pri modlitbe veľkej večierne oslavujúcej dávajúcu sa lásky, ktorú vladymka Mikuláš žil na tejto zemi. Takto nasýtení nebeským pokrmom sme sa odobrali zaplniť aj naše asketické brušká. Prázdne ostali už len naše emocionálne nádoby. O nich sa však postarali bratia tretiaci zábavným Mikulášskym večierkom, do ktorého každý ročník vložil niečo svoje. No čo by to bolo za Mikulášsky večierok bez Mikuláša? Kedže prichádza ku všetkým dobrým ľuďom, dorazil aj k nám. A nie hociaľko! Po príhode čerta na „nadupanom“ Opli Vectra a anjela na tragáčiku, sme v diaľke zazreli sprievod. Vpredu išiel čtec s primikirou (sviecou). Za ním kráčali diakoni, ktorí okiadzali vladymku

Mikuláša, sediaceho na sedese, ktorý niesli štyria bohoslovci. Po boku ich sprevádzali dva čteci s dikirionom a trikirionom. Po príchode ku dverám seminára sa vladky Mikuláš privítal s oboma vladkami a program mohol začať. Otvoril ho Malý princ svojim príbehom o hľadaní šťastia na svojej planéte. Okrem planéty Malého princa sme navštívili a mohli lepšie spoznať aj iné planéty- našich šiestakov, pre ktorých bol tento večer zároveň aj rozlúčkovým večerom. Dialógy s našimi lúčiacimi sa bratmi boli popretkávané zábavnými scénkami pripravenými jednotlivými ročníkmi. Zavŕšením bolo rozprávanie Malého princa o jeho zapálenej sviečke. Jej svetlo napokon daroval nám všetkým. A keďže najlepšie nakoniec,

záverečné slovo mali naši vladkyvia. Ako prvý vystúpil úradom najvyšší, vysoko preosvetlený vladky Mikuláš, ktorý mal pre každého pripravený nejaký darček. Taktiež sa nám prihovorili aj vladky Milan a vladky Ján, ktorí nás zase obdarili biskupským požehnaním. Rodinnú atmosféru napokon dotvoril večerný film o sile rodinného puta.

A to je tá pieseň lásky, o ktorej som Ti chcel povedať. Keď brat sa chcel darovať bratovi. Začal ju spievať Boh a niektorí ľudia ju začuli. Ak ju chceš počuť, ba dokonca si ju zaspievať, pokús sa prejaviť lásku človeku, ktorý sedí vedľa Teba. A srdce Ti naplní pokoj. Lebo to Boh pretne ticho spevom lásky.

Spracoval Milan Kmec, 3. ročník

*Ó, ktože
ctí si*

Mikuláša...

Kvíz slušného správania - stolovanie

1. Pri jedle sa:

- a) vôbec nemá hovoriť
- b) nehovorí sa iba s plnými ústami
- c) má hovoriť stále, aby nebolo ticho

2. Vidlička sa pri jedle drží:

- a) v ľavej ruke
- b) iba v pravej ruke
- c) podľa potreby v pravej aj ľavej ruke

3. Ak ponúkame hostí s jedlom po druhýkrát, je správne:

- a) aby si hostitelia tiež jedlo vzali
- b) keď nemajú chuť, aby si jedlo nebrali
- c) znova hostí ponúkať

4. Ak si k stolu sadajú ženy, je správne, aby:

- a) im muži pomohli
- b) muži počkali, kým si ženy sadnú
- c) ženy požiadali o odsunutie stoličky

5. Je pokročilý čas, máš hostí a chceš ísť spat:

- a) opýtaš sa ich, či nezabudli doma zavrieť kohútiky
- b) ponúkneš im čiernu kávu
- c) začneš zívať, tváriť sa unavene a vyzveš ich aby sa rozišli

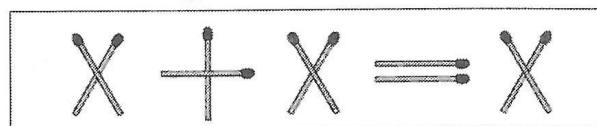
6. Všetci si sadajú k stolu:

- a) posadíš sa hned'
- b) sadneš si po hostiteľke
- c) výckáš, kým sa posadia všetci starší hostia

7. Obrúsok sa pri posadení k stolu:

- a) nechá ležať na stole
- b) uviaže sa okolo krku
- c) položí sa na kolená

Potrápte si hlavičku

*Premiestnite dve zápalky tak, aby platila rovnosť.

*Viete ako bude pokračovať tajná rada znakov?

*Na chodbe v seminári, kde je úplná tma sú na sušiaku rozvešané čierne a biele ponožky. Najmenej koľko ponožiek musíte so sušiaka zobrať, aby ste mali aspoň jeden pár ponožiek rovnakej farby.

*Koľko je teraz hodín, ak čas, ktorý uplynul od poludnia, tvorí tretinu času, ktorý uplynie do polnoci?

*Jedna tehla váži jedno kilo a pol tehly k tomu. Koľko kíl vážia dve tehly?

Vtipy

Profesor sa pýta na skúške študenta: "Študent! Prečo mi tu na prednáške - A teraz by ste sa mohli pokúsiť vysvetliť, spíte?" "Ja nespím, iba tak pomaly kam smeruje transformácia spoločnosti. mrkám."

- Pán profesor, ešte pred hodinou som to vedel, ale zabudol som to. - Človeče Ide misionár po púšti a oproti nešťastný, ste jediný človek, ktorý to vedel a nemu lev. Misionár: - Ó Pane, daj tomuto levovi kresťanské cítenie. Lev zrazu zdvihne labu k nebu a hovorí:

Aký je rozdiel medzi školou a väzením?
Vo väzení človek aspoň vie, za čo sedí!

- Ďakujem ti Pane, za toto jedlo, ktoré teraz požívať budem.

Slovenské jazykolamy

Brontosaurus, brontosaurica a brontosuričatá sa hádajú, ktorí z nich je najbrontosaurovatejší.

Vyskočil vyskočil, Vyskočilku preskočil, Vyskočilka vyskočila, Vyskočila preskočila.

Popukané pukance popukali na plne popukanej panvici plnej popukaných pukancov.

Kurz šarištiny

židlík – hrnček	„Hneď pridze cetka a doňeše nové hvozdíky na hokerlík.“
šcipka – trieska	(Dnes príde teta a donesie nové klínky na stolček.)
bodvanka – vanička	
smarkati – malý	
grati – riad	„Hibaj hev, a veš zo seba toten lancuch co viší na firštuku.“
gerslē – krúpy	(Pod' sem, a zober so sebou tú reťaz čo visí na zárubni.)

správne odpovede: (1b,2c,3a,4a,5b,6c,7c),(I+X=XI,6-7-8...,3 ponožky,15 hod.,4 kg)

Spracoval a pripravil Mikuláš Jančuš, 1. ročník

Dve fotografie

Jeseň 1990

Biskup Javier Lozano Barragan skontroloval, či sa v jeho aktovke nachádzajú obidve fotografie, ktoré chcel so sebou zobrať. „Som zvedavý, čo na to povie pápež,“ pomyslel si, keď posledný raz pozrel na fotografie. Zakrátka sa mal stretnúť s Jánom Pavlom II. na obed a chcel mu pripraviť prekvapenie.

Pred niekoľkými mesiacmi otec Barragan, biskup v mexickom Zacatecas, vítal Svätého Otca na miestnom letisku. Nedaleko neho stáli manželia s päťročným chlapčekom. Diet'atko vyzeralo veľmi biedne. Na hlave nemalo ani jeden vlások, bolo bledé s prepadnutými líčkami. Takto ostal zvečnený na fotografiu s Jánom Pavlom II.

Barragan však mal pri sebe aj druhú fotografiu. Na tej sa nachádzal opäť ten istý chlapec. Napodiv vyzeral oveľa inak. Jeho tvárička už bola oveľa okrúhlnejšia, na hlave sa mu objavili vlasy. Mexický arcibiskup mal v úmysle ukázať Svätému Otcovi najprv prvú fotku a potom druhú, a tak aj urobil pri neskoršom obede.

„Svätý Otče, pamätáte sa na toho chlapca?“ opýtal sa a vytiahol fotografiu chlapca, vedľa ktorého stála postava v bielej reverende.

Pápež pozrel na fotografiu.

„Áno, a ...?“ opýtal sa.

Barragan s triumfálnym výrazom vytiahol druhú fotografiu a podal ju Svätému Otcovi. Výraz pápežovej tváre sa menil. Pri pohľade na fotografiu Ján Pavol II. zvážnel. Doteraz nechýbal pri obede humor a rozhovor prebiehal voľne.

„Boh robí veľké a zázračné veci,“ povedal.

Spracoval Peter Kačur podľa knihy Zázraky Jána Pavla II.

COELHO, P.: Ako rieka, ktorá plynne ... (Úvahy a zamyslenia z rokov 1998 – 2005). Bratislava : Ikar, 2006, s. 182. ISBN 80-551-1123-5. (IV. strana obálky)

Veľmi pekne Vám ďakujeme za všetky Vaše príspevky a dary, ktoré ste s láskou darovali našim seminariom cez náš fond.

Predstavení seminára

REDAKČNÁ RADA:

Zodpovedný za vydanie PaedDr. Vasil Kormánsk. Šéfredaktor: Martin Barna. Grafická úprava: Michal Pavlišinovič, Peter Kačur. Jazyková úprava: Milan Kmec. Foto: Pavol Feník. Redakcia si vyhradzuje právo na úpravu článkov.

Adresa redakcie: Sládkovičova 23, 080 01 Prešov, <http://www.gojdic.sk>

Neinvestičný fond sv. Ján Krstiteľ', n. f.

Fond podpory, rozvoja a ochrany vzdelávania Gréckokatolíckej cirkvi

Neinvestičný fond sv. Ján Krstiteľ' vznikol v roku 2001 za účelom podpory, rozvoja a ochrany vzdelávania seminaristov a predstavených kňazského seminára, žiakov základných a stredných gréckokatolíckych a cirkevných škôl, podpory celoživotného vzdelávania biskupov, kňazov a laikov, ochrany a rozvoja duchovných a kultúrnych hodnôt Gréckokatolíckej cirkvi, ochrany a podpory zdravia.

Číslo účtu (SKK): 10006 - 66513060/4900

Číslo účtu (EUR): 810003 - 6318060/4900

IČO: 36167126

Adresa: sv. Ján Krstiteľ', n. f.

Správca fondu: ThDr. Miroslav Dancák, PhD.

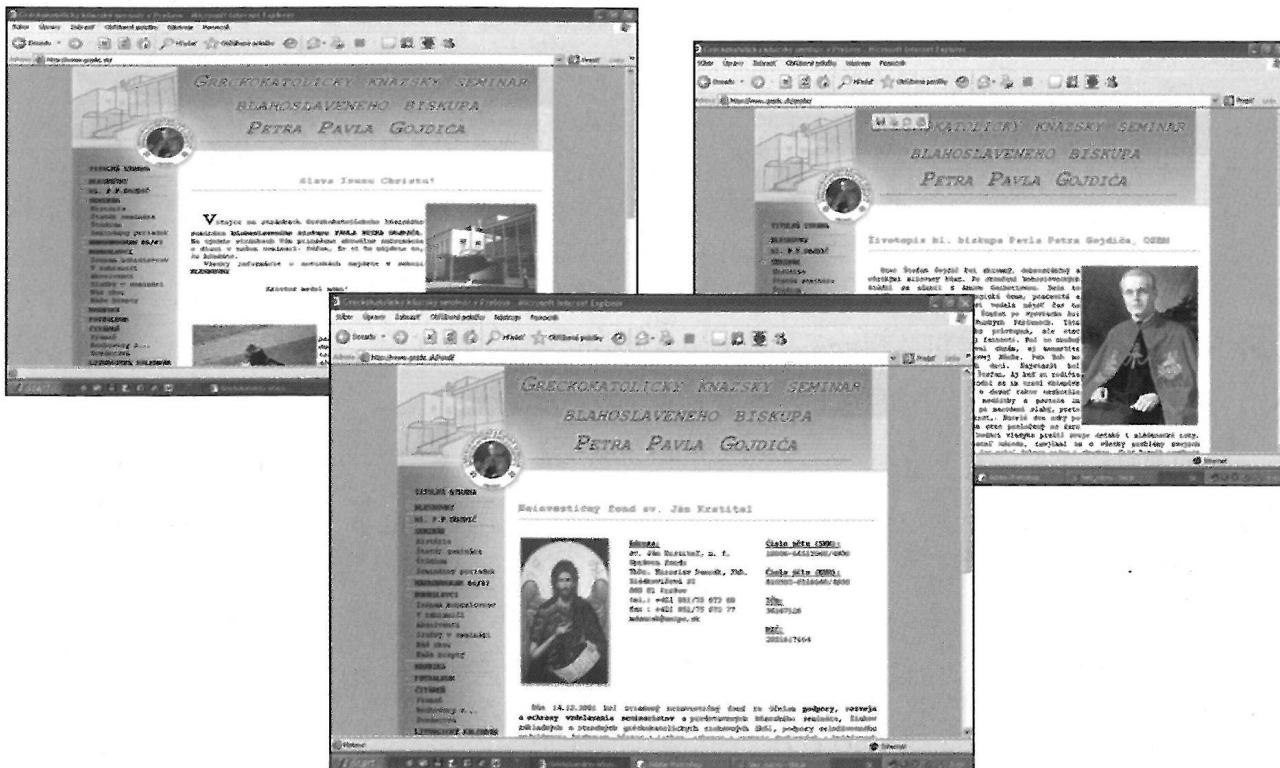
Sládkovičova 23, 080 01 Prešov

tel.: +421 051/75 673 80

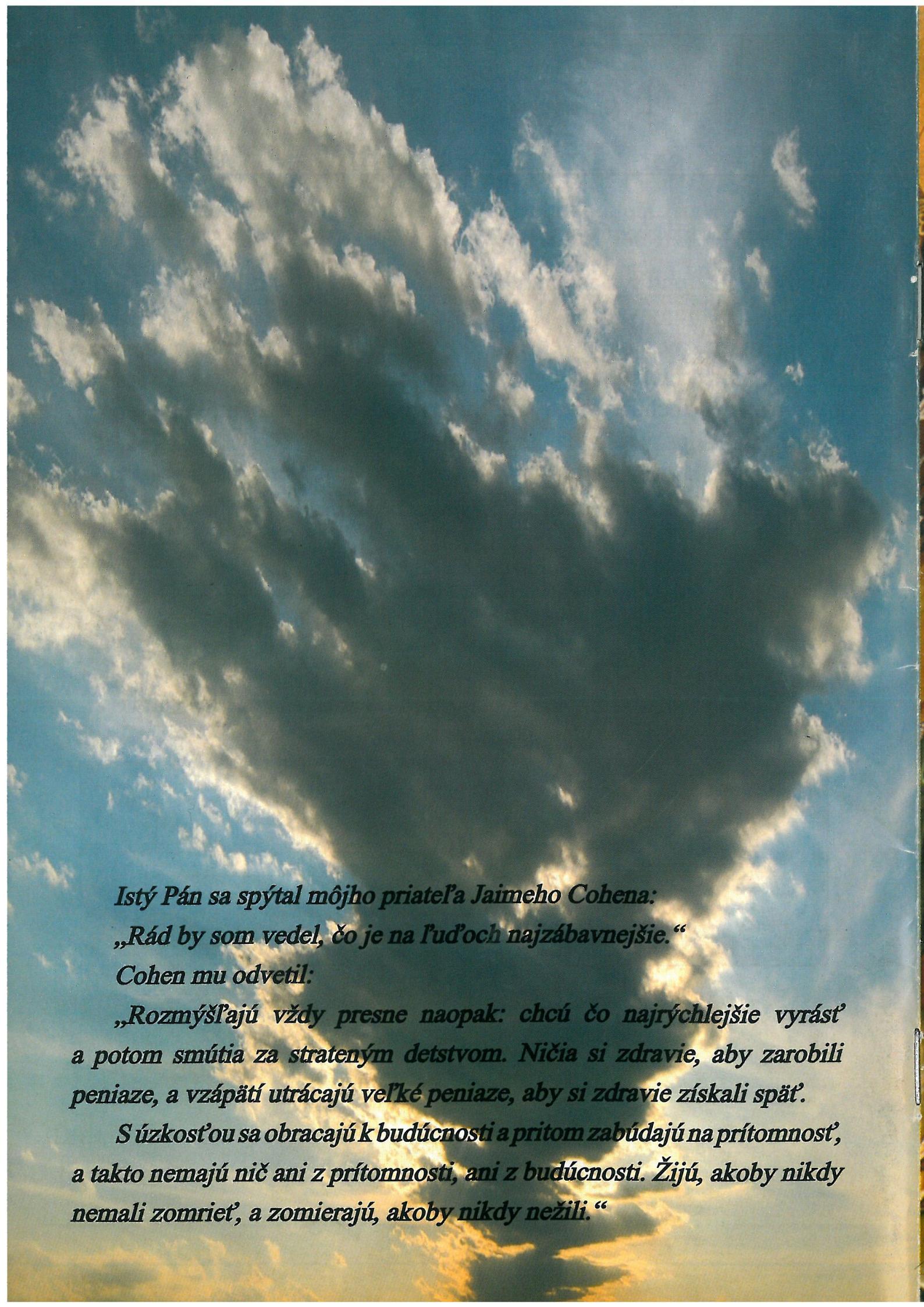
mdancak@unipo.sk

fax : +421 051/75 673 77

web stránka: <http://www.gojdic.sk/>

Navštívte našu web stránku: www.gojdic.sk

Istý Pán sa spýtal môjho priateľa Jaimeho Cohena:

„Rád by som vedel, čo je na ľuďoch najzábavnejšie.“

Cohen mu odvetil:

„Rozmýšľajú vždy presne naopak: chcú čo najrýchlejšie vyrásť a potom smútia za strateným detstvom. Ničia si zdravie, aby zarobili peniaze, a vzápäť utrácajú veľké peniaze, aby si zdravie získali späť.

S úzkosťou sa obracajú k budúcnosti a pritom zabúdajú na prítomnosť, a takto nemajú nič ani z prítomnosti, ani z budúcnosti. Žijú, akoby nikdy nemali zomrieť, a zomierajú, akoby nikdy nežili.“